

 ο ον πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις

 εν τοι οις μνη η μα α α σι ζω ω ην χα ρι

 σα α α με νο ο ο ο ο ο ο ος

Ψαλμός ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Εξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Εκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρον, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Αβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείπειν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Αλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Η ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]

Υπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ

εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον

ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὅ**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Ἀ**μήν.

Π
 Α Κα τευ θυν θη τω η προ ο ο
 ο σε ευ χη η η μου ως θυ μι α α μα α
 ε νω ω ω πι ο ο ο ον σου ε παρ σις
 τω ω ω ων χει ρω ω ων μου ου θυ σι ι
 α ε ε ε σπε ε ρι ι νη η ει σα κου
 σο ον μου Κυ υ ρι ι ε
 Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι
 μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει
 λη μου
 Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο
 γους πο νη ρι ι ας του προ φα σι ζε σθαι

προφασεις εν αμαρτιιαις ^κη

^κη **Β**υν αν θρωποις εργαζομενοις

την ανομιαν και ου μη συνδυασω

μετα των εκλεκτων αυτων ^κη

^κη **Π**αιδευσει με δικαιος εν ελθει και ε

λεγει με ^Δη ελαιον δε αμαρτωλου μη λιπα

να ατω την κεφαλην μου ^κη

^κη **Ο**τι ετι και η προσευχη μου ενταις ευ

δοκαις αυτων ^κη κατεποθησαν εχομε

να πετρας οι κριται αυτων ^κη

^κη **Α**κουσονται τα ρηματα μου ο

τι η δυνάστησαν ᾠσει παχός γης ἐρραγή ἐ
 πι της γης διέσκορπισθήτα ὁ σταυ
 των παρὰ τον Ἀάδην

Ὅτι πρὸς σε Κύριε Κύριε
 οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπισοιήλπισα μη
 ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου

Φύλαξόν με ἀποπάγι ἰδού σου
 νεστήσαντο οἱ καὶ ἀποσκάνδαλων των
 ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν

Πέσονται ἐν ἀμφιβληστροῦ των
 οἱ ἁμαρτωλοὶ κατὰ μονασίμιν ἐγώ

εως αν πα ρε ελ θω ^κϥ

^κϥ Φω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα

ξα φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θην ^κϥ

^κϥ Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η

σι ιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α

παγγε λω ^κϥ

^κϥ Εν τω εκ λει πειν εξ ε μου το Πνευ μα

μου και συ ε γνωσ τας τρι βους μου ^κϥ

^κϥ Εν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο

μην εκρυ ψαν πα γι δα μοι ^κϥ

^κϥ Κα τε νο ουν εις τα δε ζι α και ε πε βλε

^π
^π **Ε** ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ
^π
^π **Α** του ε ζο μο λο γη σα σθαι τω ο
^π
 νο ο μα τι ι ι σου ^π
^π
^π **Δ**ι α του τι μι ου σου Σταυ ρου ου
^π
 Χρι ι ι στε ^π δι ι α α βο ο λον η
^π
 η η η η σχυ υ υ νας ^π και δι α της
^π
 Α να στα σε ω ω ω ως σου ^π το κε ε εν
^π
 τρο ον της α μαρ τι ι ι ας η ημ βλυ υ
^π
 υ νας ^π και ε ε σω ω ω σα ας η η μας ^π
^π
 εκ των πυ λω ω ων του θα να α α του
^π
^π **Δ**ο ζα ζο μεν σε μο νο γε ε νε ε ε

Ες

Α

Χ Π
Α Δ
Α Δ
Ε με υ πο με νου σι δι και οι

ε ως ου αν τα α πο δω ω ως μοι

π
q

π
q
O την Α να στα σιν δι δους τω γε νει

των αν θρω ω ω πων ως προ βα α τον ε πι

σφα γη η ην η η η η η χ θ η ε φρι

ι ζα αν του ου τον οι οι α α αρ χον τε ες

του Α α α α δου και ε πη ρ θ η η σαν πυ υ

λαι ο θυ υ νη η η η ρ αι ει σε λη λυ θ ε

γα ρ ο Βα σι λε υς της δο ο ο ζ η ης Χ ρ ι ι

στος λε ε γων τοις εν δε σμοι οις ε ζε

ε ε ε ελ θε ε ε τε ^χ και τοις εν τω σκο

τει α να κα λυ υ πτε ε σθ ^Δ

^χ ^Δ ^Π εκ βα θε ων ε κε κρα ζα σοι Κυ

ρι ε Κυ ρι ε ^χ ^Δ ει σα κου σον τη ης φω

νη η ης μου ^π ^q

^κ ^π ^q ^χ ^q Με γα θα α α αυ μα ο των α ο ρα

των Κτι ι ι στης δι α φι λαν θρω πι αν σαρ

κι πα α θων α νε ε στη ο ο α θα α

α α να α α α τος ^χ ^q δευ τε πα τρι αι αι αι

^Π ^Π των ε ε θνω ων του ου τον προ σκυ νη η

η η σω ω ω μεν ^π ^q τη γαρ αυ του ευ σπλα

αγχνι ι ι α εκ πλα α α νης ρυ σθε
 ε ε εν τες εν τρι σιν υπο στα σε σιν ε
 ε ε να α Θε ε ον υμνειν με ε μα θη η
 κα α μεν

ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον
 τα εις την φω νην της δε η η σε ω ω ω

ως μου

ε σπε ρι νην προ σκυ νη σιν προ σφε ρο
 μεν σοι τω α νε σπε ε ε ρω ω φω ω τι

τω ε πι τε λει των αι αι ω ω ω νων ως εν ε

σοπτρω δι α σαρκ ο ος λα αμ ψαν τι ι τω

κοο ο ο σμω ^π και με ε χρις Α δου κα α
 τελ ^ρ θοο ο ον τι ^κ και το ε κει σε σκοο ο
 τος λυ υ σα α αν τι ^π και το φως της α
 να στα σε ε ως τοις ε ε θνε σι ι δει ει ει
 ζα α α αν τι ^κ φω το δο τα Κυ ρι ι ε
 δο ο ζα α σοι

Σπικηρά Ἰδιόμελα τοῦ Τυφλοῦ.

Ἦχος Δι

Ε
αν α νο μι ας πα ρα τη ρη
σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε
τις υ πο στή σε ται
ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε
στιν

^M
Ο Τυ φλος γεν νη η θεις εν τω ι δι ω
λο γι σμω ω ω ε ε λε ε ε γεν
α
ρα ε γω δι α μαρ τι ας γο νε ων ε γεν
νη η η η θην α ο ομ μα α α α τος
α ρα ε γω δι α πι στι αν ε θνων ε γεν
νη η θην εις ε ε εν δει ζιν
ου χ ι κα νω

του ου ε ρω ω ταν πο τε νυξ πο τε ε η
 με ε ε ε ε ρα ου κευ το νου σι μου οι
 ποδες τα των λι ι ι ι θων προσ κρου ου ου
 σμα α α α τα ου γαρ ει δον τον η
 η λι ον λα α αμ πον τα ου δε εν ει κο
 νι τον ε με ε πλαα αστουργη η σαα α
 α αν τα αλ λα δε ο μαι σου Χρι στε ο
 Θε ε ος ε πι βλε ε ψον επ ε με ε ε και
 αι ε λε ε η σοο ο ο ον με
 νε κεν του ο νο μα τος σου
 υ πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν

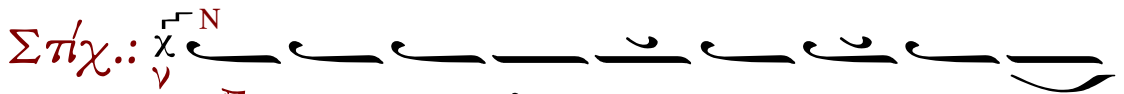
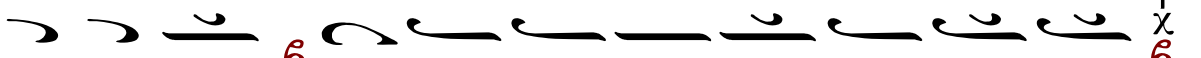
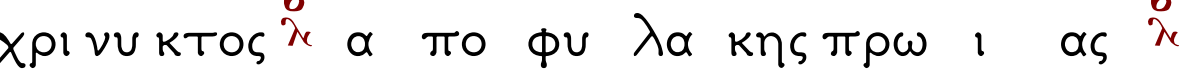
η ψυχη μου εις τον λογον σου ηλπι
σεν η ψυχη μου επι τον Κυ υ υ ρι
ον

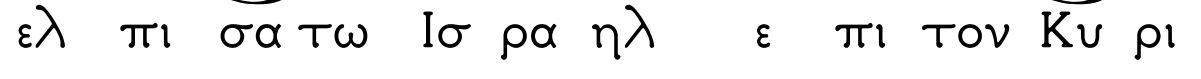
 Πα ρα γων ο Ι η σους εκ του ι ε
ρου ευ ρεν αν θρω πον τυ φλον ε εκ γε νε ε
της και σπλαγχνισθεις ε πε θη κε πη λον ε
πι τους ο φθαλμους α αυ του και ει πε ε προς
α αυ τον υ πα γε νι ψαι εις του Σι λω ω
αμ και νι ψα μενος α νε βλε ε ψε δο ζαν α
να πε ε ε εμ πων Θε ε ω οι δε αγ χι
σται αυ του ε λε ε γον α αυ τω τις σου τας κο

ρας δι ι ι η νοι οι ξεν ας ου δεις των βλε
 πον των ι α α σαι ι ι σχυ υ υ σεν
 ο δε φη η η σι ι ι βο η η σας
 αν θρωπος Ι η σους λε γο με ενος ε κει
 ει νο ο ος μοι ε ε φη νι ψαι εις του Σι λω
 α α α α και α νε ε ε βλε ε ε ε ε ψα
 αυ τος ε στιν α λη η θως ον ε φη Μω
 σης εν τω νο μω Χρι στο ο ον Μεσ σι ι αν
 αυ τος ε στιν ο Σω τη ρ των ψυ υ χω ω ων
 η η η η μων

Σπικηρά τοῦ Προδρόμου.

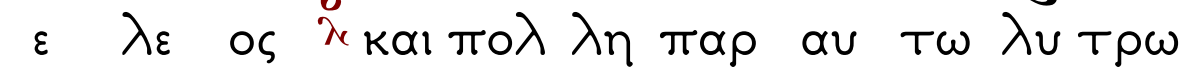
Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σπῖχ.:
Α Ἀ πο φυ λα κης πρω ι ας με

χρι νυ κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας

ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι

ον

Μάκαρ, Ἰωάννη Πρόδρομε, ὑπὲρ ἡλίου αὐγὰς, ἀνατείλασα ἥστραψεν, ἐκ τῆς γῆς ἡ Κάρα σου, Καὶ πιστοὺς κατελάμπρυνεν, ἦν ὥσπερ θεῖον, θησαυρὸν ἔχοντες, πλουσίαν χάριν ἀπαρυόμεθα, ἁγιαζόμενοι, καὶ ψυχὰς καὶ σώματα, καὶ λογισμούς, καὶ πανηγυρίζοντες, σὲ μακαρίζομεν.

Σπῖχ.:
Α Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το

ε λε ος και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω

σις και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα

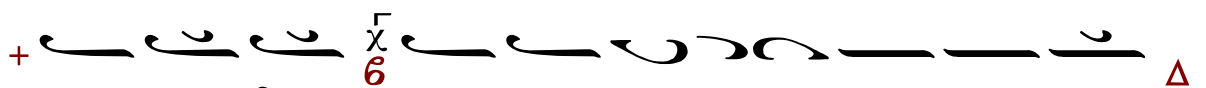
 ηλ ⁶λ εκ πα σω ων των α νο μι ων αυ

 του ⁶λ

Μάκαρ, Ἰωάννη Πρόδρομε, ὑπὲρ ἡλίου
 αὐγὰς, ἀνατείλασα ἥστραψεν, ἐκ τῆς γῆς ἡ
 Κάρα σου, Καὶ πιστοὺς κατελάμπρυνεν, ἦν
 ὥσπερ θεῖον, θησαυρὸν ἔχοντες, πλουσίαν χάριν
 ἀπαρυόμεθα, ἁγιαζόμενοι, καὶ ψυχὰς καὶ
 σώματα, καὶ λογισμούς, καὶ πανηγυρίζοντες, σὲ
 μακαρίζομεν.

Σπῆχ.: ⁶λ

⁶λ **Ἄ**ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα

 +

 τα ε θνη ⁶λ ε παι νε σα τε αυ τον ⁶λ

 παν τες οι λα οι ⁶λ

Χάριν ἀέναον βρύουσα, ἡ Ἱερὰ Κεφαλή,
 σοῦ μακάριε Πρόδρομε, ἱερεῖ θεόφρονι,
 ἀγνοοῦντι μηνύεται, ὃς ἐπισπεύσας, πίστει καὶ
 χάριτι, σαφῶς ποιεῖται ταύτης τήν εὕρεσιν,
 ἁγιαζόμενος, σὺν λαῷ θεόφρονι καὶ Βασιλεῖ,
 πίστιν τὴν ὀρθόδοξον, θερμῶς κρατύνοντι.

Σπ/χ.:
 Α Ο τι ε κρα ται ω θη το ε

 λε ος αυ του εφ η μας και η α λη

 θει α του Κυ ρι ου με νει εις τον αι

 ω να

Τρίτην τελοῦμεν φανέρωσιν, σοῦ τῆς
 σεπτῆς Κεφαλῆς, ἣν τριάς ἐστεφάνωσεν,
 ἐκτμηθεῖσαν ἔνδοξε, διὰ ζῆλον τὸν ἔνθεον, καὶ
 τῇ εὐρέσει, ταύτης ἀγάλλονται, Ἀγγέλων τάξεις,
 Μαρτύρων σύλλογος, θεῖοι Ἀπόστολοι, καὶ
 Προφῆται ἅπαντες, μεθ' ὧν ἡμῶν, πάντοτε
 μνημόνευε, Κυρίου Πρόδρομε.

ο ο ο ος γε εν νη η η θη ^π ₉ Συ δε Σω
 τηρ μου ε βο ο ο ας α αυ τοις ^κ ₉ ου τε ου
 τος η η μα αρτεν ου τε οι γο νεις α
 αυ του ^Δ ₉ αλλ ι να φα νε ε ρω ω θη τα α
 ε ερ γα του ου Θε ε ου ου ου ου ου ε
 εν α α αυ τω ^π ₉ ε με ε δει ερ γα ζε ε
 σθαι τα ερ γα του πεμ ψα αν το ο ο ος
 με ^κ ₉ α α ου ου ου δει εις δυ υ να α
 ται αι ε ερ γα α α α α ζε ε ε ε σθαι
^π ₉ και τα α α αυ τα ει ει πων ^κ ₉ πτυ υ υ υ
 σας χα α μαι ^π ₉ και πη λο ον ποι οι η η η

σας ε πε χρι σας τους ο φθαλ μου ους α
 α αυ του λε ε ε ζας προ ος α α αυ τον ^π₉
 υ πα α γε ε νι ι ψαι εις του Σι ι ι
 λω ω α α αμ την κο ο λυμ βη η η η θραν ^χ₉
 ο δε ε νι ι ψα α με ε ε νος ^Δ₉ υ γι
 ης ε γε νε το και ε βο ο ο α
 α προ ο ος σε ^χ₉ πι στευω Κυ ρι ι ε και αι
 προ ο σε κυ υ νη σε ε ε ε σοι ^π₉ δι ο
 ο βο ω ω με εν και αι αι η η η η μεις ^χ₉
 ε λε η η σοον η η η μας ^Δ₉

υ υν δε τον Χριστον ε γεννη η σεν α α σπο
 ο ρως η Πααρ θε ε ε νο ος η θα λα
 α ασ σα α με τα την πα ρο δον του ου
 Ι ισ ρα α ηλ ε ε μει νε εν α α α βα
 α α α τος η α α α α α α με ε ε
 ε η α α με εμ πτο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος με τα την κυ η σιν του Εμ μα
 νου η ηλ ε μει ει νε ν α α α α α φ θο
 ο ο ο ρος ο ω ω ω ω ν και αι προ ο ω ν
 και φα νεις ως αν θρω ω πο ος Θε ε ος
 λε η σο ονη μα α α α α α ας

π
q

Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρόν.

Ἦχος Δι

^πχ ^Δ Φως ἱ λα ρον α γι ας δο ο ο ζης ⁶
 α θα α να α του Πα τρος ^Δ ου ρα νι
 ι ι ου ^Δ α γι ου μα κα ρος Ι η σου
 ου Χρι ι ι ι στε ⁶ ελ θο ο ο ο
 ο ον τες ^Δ ε πι ι την η λι ου δυ υ υ
 σιν ^Δ ι δον τε ες φως ε σπε ρι νον ^{ζ'} υ
 μνου ου μεν Πα τε ε ρα Υι ο ον και α α γι
 ο ον Πνε ευ μα Θε ο ον ⁶ α ζι ο ο ον
 σε ^Δ εν πα α σι και ρις υ μνει ει ει σθαι
 αι φωναις αι σι ι αις ^{ζ'} Υι ε ε Θε ε ε ου

ου ζω η η η η η η ν ο ο δι ι
δου ους δι ο ο ο ο ο κο ο σμος
σε ε ε δο ο ζα α α λει ει

ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ. ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ἦχος Δι

Ὁ Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στίχ. 6. 6. νε δυ σα το ο Κυ ρι ος

δυ να μιν και πε ρι ε ζω σα το

Ὁ Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στίχ. 6. 6. και γαρ ε στε ρε ω σε την οι

κου με νην η τις ου σα λευ θη σε ται

Ὁ Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ

πρε πει αν ε νε δυ υ σα το ο ο

Εἰπώμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἰπώμεν.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ

ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἁπαξ).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς

τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ’ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ

Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Γοὶ, Κύριε.

Ὁτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Γοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων

πονηρῶν.

Εἵη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Σαββάτω Ἑσπέρας
Ἀπόσπιχα.

Ἦχος λη̣ — — — — — Κε̣

^κ
χ̣ ^κ
χ̣ ^η
η̣ **Κ**ε τον σαρ κω θεν τα Σω τη η ρα Χρι
στον και των ου ρανων μη χω ρι σθει εν τα εν
φω ναισ ασμα των με γα λυ νο μεν ^κ
η̣ ^η
η̄ ο τισ ταν
ρον και θανα τον κα τε δε ε ζω δι α το
γε νος η μων ως φι λα α αν θρω πος Κυ ριος ^κ
η̣ ^η
η̄ ^κ
κ̣ σκυ λευ σας Α δου πυ υ λας τρι η με ρος α
νε ε στης σω ζων τας ψυ χας η η μων ^κ
η̣ ^η
η̄

^κ ⁹ Πάσχα των πιστών ^κ ⁹ Πάσχα το πυλάς η μιν
 του παραδείσου ανοιζαν ^κ ⁹ Πάσχα παντάς α
 γι α αζον πιστους ^κ ⁹
^Δ ^κ ⁹ ^Θς ε κλειπει καπνος εκ λι πε τω σαν
^κ ⁹ ως τη κε ται κη ρος ^κ ⁹ α πο προ σω που πυ
 ρος ^κ ⁹
^κ ⁹ ^Δευ τε α πο θε ας Γυ ναι κες ευ αγ γε
 λιστριαι ^κ ⁹ και τη Σι ων ει πα τε δε χου παρ
 η μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Ανα στα
 σε ως Χρι στου ^κ ⁹ τερ που χο ρευ ε ^{γ'} ⁹ και α
 γα αλ λου ^κ ⁹ Ι ε ρου σα λημ ^κ ⁹ τον Βα σι

λε α Χρι στον θε α σα με νη εκ του

μνη μα τος ^x ως νυμ φι ον προ ερ χο με ε

$\chi \xrightarrow{\Delta} \chi$
 $\chi \xrightarrow{K} \chi$

Ουτως απολυνται οι αμαρτω

λοι α πο προ σω που του Θε ου και οι δι

καὶ οἱ εὐφρανθήτωσαν

^χ₉
 Αι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ο ορ θρου βα

Θε ε ος ^{γ'}η ε πι στα σαι προς το μνη η μα του

 Ζω ο δο του ^χϩ ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι

μενος αυταις ου πως ε λε γε ^χ τι ^η ι ζητει τε ^ζ ^λ

τον ζωντα με τα α των νε κρων τι ι θρη νει τε
 τον αφ θαρ τον ως εν φ θο ρα α πελ θου ου
 σαι κη ρυ ζα τε τοις αυ του ου Μα θη
 ταις

Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η
 σεν ο Κυ ρι ος α γαλ λι α σω με θα
 και ευ φραν θω μεν εν αυ τη

Πα σχα το τερ πνον Πα σχα Κυ ρι ου Πα
 σχα Πα σχα παν σε βα σμι ονη μιν α νε τει
 λε Πα σχα εν χα ρα αλ λη λους πε ρι πτυ
 ζω με θα ω ω ω Πα σχα λυ τρον λυ πης

καὶ γὰρ ἐκ τὰ φου ση με ρον ὡς περ ἐκ πα
στοῦ ἐκ λαμ ψας Χριστὸς τὰ Γυναι ἀχα ρας ἐ
πλη σε λε γων Κη ρυ υ ζα τε Α πο στο ο
ο ο ο λοις

κεν ^Δ Ι ω α α αν νη πα νε ε ε ε ευ ^B
 φη η η η με ⁶ και ευ ω δι α α ^{M⁶}
 σε ε πα α α α σα α αν την υ φη η η
 λι ι ι ι ον ⁶ α γι α σμου προ χε ου ^B
 ου ου σα μυ υ ρον ^Δ και νο η τω ως κη ^Δ
 ρυ υ υ υ υτ του ου ου ου σα ^Δ με τα
 νοι οι οι οι ας ο ο δο ον ⁶ και τω σω τη ρι
 τω ων ο ο ο λων πρε σβε ε ε ε ε
 ε ευ ου σα υ περ των ψυ χω ω ων
 η η ημων ^Δ

Καὶ νῦν... Τοῦ Τυφλοῦ.

Ἦχος λδ Νῆ

Και νυ υν και α α ει και εις τους αι
ω ω νας των αι αι ω ω νω ων α α
α μην
Δι και ο συ νη ης η λι ι ε νο
η τε Χριστε ο ο ο ο Θε ε ε ε ος ο
τον εκ μητρας του φω ω τος ε στε ε ρη η
με ε ε νο ον δι α της σης α χραν του
προ ος ψαυ σε ε ως φω ω τι ι ι σας κα
α ατ α α α αμφω και η μων τα α
ομματα των ψυ χων α αυ γαα α α σας

υι ου ους η με ε ε ε ρας δει ει ει ζον
 ι να πι ι στει ει βο ω ω ω με ε ε
 εν σοι πολ λη η σου και α α α α φα α α
 α τος η εις η μας ευ σπλα αγ χνι ι ι α
 φι λα αν θρω πε δο ο ζα α σοι οι οι οι
 οι οι οι

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ΄).

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς:

“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

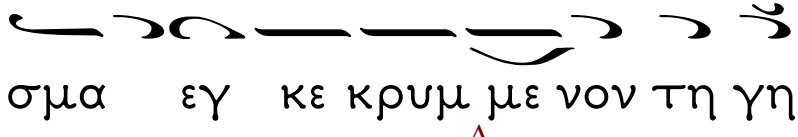
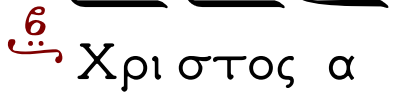
Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος δ'.

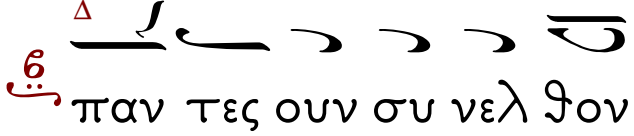
Ταχὺ προκατάλαβε.

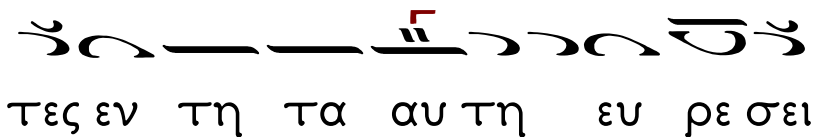
Ἦχος ᾠ̣ Δι̣

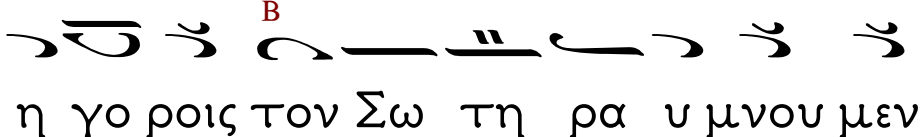
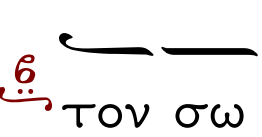
Δόξα Πατρὶ...

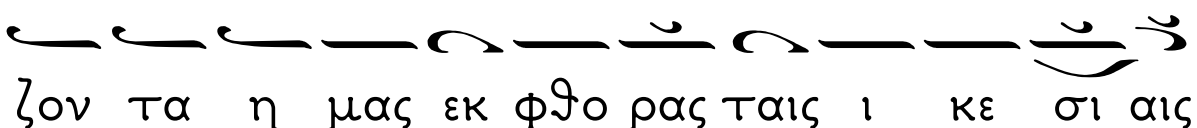

σου ου

^χ
^Δ και νυν και α ει και εις τους αι ω
 νας των αι ω νων α μην
^χ
^Δ Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ
 γε λοις α γνω στον μυ στη ρι ον ⁶ δι α σου
 Θε ο το κε τοις ε πι γης πε φα νε ρω ται ⁶
^Δ Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει σα ρ κου με νος
^Δ και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων κα
 τα δε ζα με νος ⁶ δι ου α να στη σας τον
 πρω το ο πλα στον ^Δ ε σω σε νε κ θα να του
 τας ψυ χας η μω ^Μ ^χ ω ω ν

ΙΕΡΕΥΣ: **Γ**οφία!

ΧΟΡΟΣ: **Ε**ὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν.

Γτερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγία αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (**ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ**) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Υ**περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**όξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (γ'), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ

μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: **Χ**ριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ὁ Χορός: **Α**ληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ πατρὸς Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.